

Německé zkušenosti s elektronickým monitoringem, aneb cesta k (ne)zavedení domácího vězení*

Boledovičová Lucie**

1. Úvod

Ve Spolkové republice Německo, kde ve všech spolkových zemích platí jediný trestní zákoník a trestní řád, avšak právní úprava výkonu trestů spadá od 1. 9. 2006 do výlučné kompetence spolkových zemí, panuje mezi jednotlivými zeměmi nejednota ohledně zavedení elektronicky monitorovaného domácího vězení na zemské i celostátní úrovni. Tento článek se zaměřuje na dvě spolkové země, Hesensko a Bádensko-Württembersko, které se při testování elektronického monitoringu vydaly odlišným směrem a kde prvotní testovací fázi doprovázel vědecký výzkum.

Pojem elektronický monitoring (dále také EM) nebo elektronické náramky je v těchto zemích často používán namísto pojmu domácí vězení, ačkoli představuje spíše kontrolní mechanismus, čímž dochází ke stírání rozdílů mezi trestem a jeho kontrolou. Cílem článku je za pomoci metod analýzy a komparace poukázat na podobnosti a rozdíly v testovaných formách monitorovaného domácího vězení i v jeho podmínkách uložení a výkonu v Hesensku a Bádensko-Württembersku a v souvislosti s tím také na některé problémy, s nimiž se dle výsledků výzkumů tyto země potýkaly.

* Článek byl vypracován v rámci projektu specifického výzkumu s názvem Alternativy v trestním právu hmotném a procesním fyzických a právnických osob (MUNI/A/0878/2012).

** Mgr. et. Mgr. Lucie Boledovičová, doktorandka, Právnická fakulta Masarykovy univerzity, Brno.

2. Hesensko

2.1 Formy testování EM

První německou zemí, která začala testovat elektronický monitoring, bylo od 2. 5. 2000 na dobu dvou let v soudním obvodu Frankfurtu nad Mohanem Hesensko. Právním základem možností využití domácího vězení se stal zejména německý trestní zákoník¹ (dále rovněž StGB) a trestní řád² (dále rovněž StPO). Technické a personální předpoklady pro zahájení testování, tedy v podstatě formy a podmínky uložení a výkonu EM, pak byly konkretizovány ve vyhlášce hesenského Ministerstva spravedlnosti ze dne 20. 3. 2000.³

Na základě trestního zákoníku tedy mohlo (a dodnes může) být v Hesensku domácí vězení s elektronickým monitoringem uloženo jako nevyjmenovaný příkaz

¹ Strafgesetzbuch vom 15. 5. in der Fassung der Bekanntmachung vom 13. November 1998 (BGBl. I S. 3322), das durch Artikel 6 Absatz 18 des Gesetzes vom 10. Oktober 2013 (BGBl. I S. 3799) geändert worden ist [online]. Bundesministerium der Justiz, 2013 [cit. 4. 9. 2013]. Dostupné z: <http://www.gesetze-im-internet.de/stgb/index.html>.

² Strafprozeßordnung vom 12. 9. 1950 in der Fassung der Bekanntmachung vom 7. April 1987 (BGBl. I S. 1074, 1319), die durch Artikel 5 Absatz 4 des Gesetzes vom 10. Oktober 2013 (BGBl. I S. 3799) geändert worden ist [online]. Bundesministerium der Justiz, 2013 [cit. 4. 9. 2013]. Dostupné z: <http://www.gesetze-im-internet.de/stpo/index.html>.

³ Erlass des Hessischen Ministeriums der Justiz vom 20. 3. 2000 betreffend den Modellversuch zur Anwendung der elektronischen Fußfessel (Elektronische Verhaltenskontrolle / Electronic Monitoring) im Land- und Amtsgericht Frankfurt am Main, 4104-III/9-258/91. Podrobnosti ve vztahu k výkonu monitorovaného domácího vězení stanovují také směrnice pro sociální pracovníky (*Richtlinien für die Sozialarbeiterinnen und Sozialarbeiter im Modellversuch „Erprobung der elektronischen Fußfessel“ im Land- und Amtsgericht Frankfurt am Main*).

v rámci podmíněného odkladu trestu odnětí svobody (§ 56c StGB) nebo při ponechání podmíněného odkladu v platnosti v případě jeho porušení (§ 56f StGB), dále jako příkaz v rámci podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody (po výkonu jedné poloviny nebo dvou třetin trestu, § 57 StGB) nebo jako příkaz v rámci dohledu (*Führungsaufsicht*, § 68 StGB), jenž je řazen mezi nápravná a zabezpečovací opatření. Dle trestního řádu jej lze využít jako nevyjmenované opatření při odkladu výkonu vazby (§ 116 StPO), mající umožňovat bezprostřední kontrolu obviněného a zajistit jeho účast v probíhajícím řízení, a dle hesenského nařízení o milostech i jako příkaz v rámci milosti, jíž se podmíněně odkládá výkon trestu odnětí svobody. Dle vyhlášky má monitorované domácí vězení představovat poslední příležitost, jak se vyhnout nepodmíněnému trestu odnětí svobody (dále rovněž TOS), mělo by vést k resocializaci odsouzeného a jeho trvání nesmí až na výjimky přesahovat šest měsíců.⁴

Doprovodným vědeckým výzkumem modelového projektu byl pověřen *Max-Planck-Institut für ausländisches und internationales Strafrecht*. Projekt se ve sledovaném období dvou let zúčastnilo 52 osob z celkového počtu 123 osob, jež projevíly o účast zájem, z toho některé z nich opakovaně. Ostatní byly nejčastěji odmítnuty soudem nebo pracovníkem projektu nebo nebyly zastíženy v obydlí. Nejpočetnější skupinu tvořili odsouzení s podmíněným odkladem výkonu trestu odnětí svobody (26 osob), poté osoby vykonávající domácí vězení jako alternativu k vazbě (14 osob) a odsouzení s podmíněným odkladem ponechaným v platnosti (10 osob). Zbývající dvě osoby jej vykonávaly v rámci udělené milosti.⁵

Výsledky výzkumu byly celkově vyhodnoceny jako pozitivní. Elektronický monitoring nabízí podle nich významný potenciál v různých oblastech využití, který by mohlo zvýšit jeho systematické zavedení jako formy výkonu TOS. Výzkumem bylo zjištěno, že během monitorovaného domácího vězení docházelo ke stabilizaci sociální situace sledovaných, kteří vnímali EM jako citelné omezení, monitorovací zařízení fungovala v podstatě spolehlivě a podpora ze strany pracovníků projektu byla sledovanými hodnocena pozitivně. Monitoring

⁴ Srov. Eilzer, S. *Electronic Monitoring in Hesse* [online]. CEP, The Europe Organisation for Probation, 2012 [cit. 4. 9. 2013]. Dostupné z: http://www.cepprobation.org/uploaded_files/Workshop-E-Workshop-Silke-Eilzer.pdf; Mayer, M. *Modellprojekt Elektronische Fußfessel. Wissenschaftliche Befunde zur Modellphase des hessischen Projekts* [online]. Max-Planck-Institut für ausländisches und internationales Strafrecht, 2004 [cit. 4. 9. 2013]. Dostupné z: <http://www.mpicc.de/shared/data/pdf/fa-mayer2.pdf>, s. 1–2.

⁵ Mayer, M., 2004, op. cit., s. 7; Mayer, M., Lukas, T. *Evaluation eines Modellprojekts zum Einsatz der elektronischen Fußfessel (Hessen)* [online]. Max-Planck-Institut für ausländisches und internationales Strafrecht, 22. 9. 2011 [cit. 21. 9. 2013]. Dostupné z: <http://www.mpicc.de/ww/de/pub/forschung/forschungsarbeit/kriminologie/archiv/fussfessel.htm>

byl většinou soudců, státních zástupců a ředitelů věznic vítán, zatímco mezi probačními úředníky převažoval skeptičtější postoj.⁶

Po skončení prvního období testování byla aplikace elektronicky monitorovaného domácího vězení rozšiřována v dalších soudních obvodech a od listopadu roku 2007 je EM užíván na celém území Hesenska. V následujících letech byla novými zákony rozšířena oblast použití EM o přípravu na propuštění z výkonu TOS (za účelem zajištění plynulého přechodu z výkonu trestu na svobodu) nejprve pro mladistvé, poté i v pro dospělé odsouzené.

2.2 Podmínky uložení a výkonu

Elektronicky monitorované domácí vězení je soudy ukládáno na základě zprávy probačního úředníka, jehož úkolem je zjistit vhodnost uložení EM dané osobě, a to na začátku nebo i v průběhu zkušební doby, dohledu či vazby. Odsouzený či obviněný musí souhlasit jak s elektronickým monitoringem, tak s podrobným týdenním plánem, vypracovaným ve spolupráci s probačním úředníkem, jenž je součástí rozhodnutí soudu. Dalšími podmínkami jeho uložení jsou souhlas dospělých spolubydlících osob, vlastní ubytování monitorovaného s technickými předpoklady pro EM, zejména s telefonním připojením, které ale může být dáno k dispozici třetí osobou, a výkon smysluplné denní činnosti nejméně 20 hodin týdně (zaměstnání, ale i vzdělávání, výchova dětí nebo obecně prospěšná práce).⁷

Týdenní plán obsahuje stanovené časové úseky přítomnosti a nepřítomnosti monitorované osoby v obydlí během celého dne, jež určují dobu, kdy se musí zdržovat v obydlí, kdy se nesmí zdržovat v obydlí (výkon smysluplné činnosti) a kdy se může zdržovat kdekoliv. V plánu totiž mohou být zahrnuty i volnočasové a sportovní aktivity (v průběhu týdne nebo o víkendu), přičemž při úspěšném průběhu může soud časový příděl na volný čas postupně zvyšovat a při řádném plnění povinností dokonce i předčasně ukončit výkon EM (nebo naopak).⁸

Při monitoringu je dosud využívána radiofrekvenční technologie, kdy přijímač umístěný v obydlí monitorovaného přijímá nepřetržitý signál z vysílače umístěného na ruce či noze monitorovaného a posílá data přes telefonní linku do centrálního počítače (v Hesenské cent-

⁶ Viz tamtéž.

⁷ Srov. také Eilzer, S., 2012, op. cit.; Hochmayr, G. *Elektronisch überwachter Hausarrest. Zur Regelung in Deutschland und Österreich. Zeitschrift für Internationale Strafrechtsdogmatik* [online], 2012, vol. 7, no. 11, s. 537–544 [cit. 4. 9. 2013]. Dostupné z: http://www.zis-online.com/dat/artikel/2012_11_712.pdf, s. 538.

⁸ Viz rovněž Mayer, M., 2004, op. cit., s. 9–11, 20.

rále pro zpracování dat v Hünfeldu),⁹ který v případě porušení doby (ne)přítomnosti v obydlí zašle SMS probačnímu úředníkovi vykonávajícímu pohotovostní službu, který následně kontaktuje monitorovaného za účelem zjištění okolností porušení povinnosti. Porušení týdenního programu nebo poškození zařízení oznámí probační úředník příslušnému soudu, který rozhodne o náležité reakci (dle vyhlášky varování, zkrácení nebo zrušení volného času mimo obydlí, zrušení podmínky a vykonání nepodmíněného trestu). Monitorovaný musí rovněž umožnit probačnímu úředníkovi průběžnou kontrolu v jeho obydlí a během období monitoringu je mu poskytována intenzivní psychosociální podpora. Kromě neustále dostupné pohotovostní služby má probační úředník nejméně jednou týdně navázat osobní kontakt s monitorovaným.¹⁰

Provedeným výzkumem bylo zjištěno, že během pilotní testovací fáze postupovali jednotliví pracovníci projektu nejednotně jak při sestavování týdenních plánů, tak při jejich nedodržování (těsný, zřídka přizpůsobovaný plán vyvolávající mnoho případů porušení doby přítomnosti, nebo naopak volnější plán, častěji přizpůsobovaný potřebám monitorovaného s méně častými případy jeho porušení a zachováním jeho sociálních kontaktů). Výzkum dále upozornil například na přetrvávající riziko net-wideningu, kdy nelze s jistotou zaručit, že EM nebude uložen také odsouzeným, jimž by jinak nebyl uložen TOS, a na problém nezapočitatelnosti doby výkonu opatření při odkladu výkonu vazby do doby trvání následného TOS (jako formy net-wideningu).¹¹

3. Bádensko-Württembersko

3.1 Formy testování EM

Dne 1. 10. 2010 zahájila testování elektronického monitoringu se zapojením pěti věznic další spolková země – Bádensko-Württembersko, a to na základě zákona o elektronické kontrole výkonu trestu odnětí svobody ze dne 30. 7. 2009 (dále rovněž EASStVollzG),¹² jehož platnost byla omezena na čtyři roky (od 7. 8. 2009 do 6. 8. 2013). Zákon umožňoval testování moni-

torovaného domácího vězení ve formě přípravy na propuštění z výkonu trestu, kdy jeho maximální výměra směla činit šest měsíců, a ve formě výkonu náhradního trestu odnětí svobody při nezaplacení peněžitého trestu¹³ (§ 2 odst. 2 EASStVollzG). Kromě toho mohl být dle § 9 EASStVollzG uložen i elektronický monitoring bez domácího vězení, a to za účelem kontroly odsouzeného, jemuž bylo povoleno opouštět přes den věznici kvůli výkonu výdělečné činnosti v nejvyšší výměře šesti měsíců.

Výzkumem, který by měl být ukončen v roce 2015, byl opět pověřen *Max-Planck-Institut*. Modelového projektu, jenž měl původně trvat jeden rok, se mělo dle plánu výzkumu zúčastnit 150 vězňených zájemců, náhodně zařazených po ověření, zda splňují formální podmínky pro uložení EM, do pokusné nebo kontrolní skupiny. Očekávaný počet však naplněn nebyl (pouze 133 zájemců) a projekt byl prodloužen o půl roku. Někteří vybraní účastníci navíc posléze vzali svůj souhlas zpět nebo byli z projektu vyřazeni kvůli nesplnění některé z podmínek uložení EM. Modelového projektu se na konec zúčastnilo 46 osob zařazených do pokusné skupiny (ve formě přípravy na propuštění 19, ve formě výkonu náhradního TOS jen 1 osoba a v rámci EM bez domácího vězení 26 osob) a 49 do kontrolní skupiny.¹⁴

Mezi hlavní ambice projektu patřily lepší šance na resocializaci a menší náklady (oproti nákladům na náhradní trest odnětí svobody).¹⁵ Testovací období však skončilo dne 31. 3. 2012 s tím, že výsledky testování nebyly natolik přesvědčivé, aby ospravedlnily investici dalších finančních prostředků do pokračování projektu nebo do jeho rozšíření po celé spolkové zemi.¹⁶

¹³ Délka domácího vězení se odvíjela od délky náhradního trestu, tedy od počtu dnů denní sazby peněžitého trestu, která se dle § 340 odst. 1 StGB může obecně pohybovat od 5 do 360 dní, a v případě více peněžitých trestů mohla teoreticky přesahovat i jeden rok. Viz Hochmayr, G. Elektronisch überwachter Hausarrest – Gegenwart und Zukunft in Deutschland und Österreich. *Neue Zeitschrift für Strafrecht* [online], 2013, vol. 1, no. 1, s. 13-19 [cit. 6. 11. 2013]. Dostupné z databáze beck-online.de, s. 15.

¹⁴ Srov. Wößner, G., Schwedler, A. Elektronische Aufsicht im Vollzug der Freiheitsstrafe in Baden-Württemberg – Ergebnisse der wissenschaftlichen Begleitforschung. *Bewährungshilfe*, 2013, vol. 60, no. 2, s. 134–136.

¹⁵ Justizministerium Baden-Württemberg. *Modellversuch zur elektronischen Fußfessel startet heute – 6 Probanden zum Projektstart dabei - insgesamt 75 Teilnehmer vorgesehen – Goll: "Die Fußfessel bedeutet bessere Resozialisierungschancen für die Betroffenen und weniger Kosten für das Land"* [online]. Justizministerium Baden-Württemberg, 1. 10. 2010 [cit. 16. 11. 2013]. Dostupné z: <http://www.jum.baden-wuerttemberg.de/pb/Lde/1146647/?LISTPAGE=1146519>.

¹⁶ Blíže viz Justizministerium Baden-Württemberg. *Justizminister Rainer Stöckelberger setzt auf Haftvermeidung im Rahmen des Projekts "Schwitzen statt Sitzen"* [online]. Justizministerium Baden-Württemberg, 22. 5. 2013 [cit. 16. 11. 2013]. Dostupné z: <http://www.jum.baden-wuerttemberg.de/pb/Lde/1148727/?LISTPAGE=1145843>.

⁹ *Hessische Zentrale für Datenverarbeitung* je zemským podnikem zřízeným na základě hesenských právních předpisů, mezi jehož úkoly patří v první řadě poskytování IT služeb hesenské zemské správě.

¹⁰ Eilzer, S., 2012, op. cit.; Mayer, M., Lukas, T., 2011, op. cit.

¹¹ Mayer, M., 2004, op. cit., s. 18–21, 23–24.

¹² Gesetz über elektronische Aufsicht im Vollzug der Freiheitsstrafe vom 30. 7. 2009, GBl 2009, S. 360 [online]. Landtag von Baden-Württemberg, 2009 [cit. 28. 9. 2013]. Dostupné z: http://www2.landtag-bw.de/WP14/Drucksachen/4000/14_4951_d.pdf.

3.2 Podmínky uložení a výkonu

Monitorované domácí vězení i elektronický monitoring bez domácího vězení mohl na žádost odsouzeného povolit ředitel věznice před nástupem výkonu trestu nebo v jeho průběhu.¹⁷ Podmínky uložení i podmínky výkonu domácího vězení s EM byly v Bádensko-Württembersku obdobné jako v Hesensku. Z dalších podmínek uložení lze zmínit odolnost odsouzeného proti záteži elektronické kontroly, osvědčení odsouzeného ve výkonu trestu, z nějž přestupuje do domácího vězení, nebo neexistenci obavy, že se odsouzený bude vyhýbat výkonu trestu nebo zneužije domácí vězení k páčání trestných činů. Nadto v případě odpadnutí jedné z podmínek uložení zákon stanovoval zrušení povolení k elektronicky monitorovanému domácímu vězení ředitelem věznice.

Bádensko-Württembersko zvolilo na rozdíl od Hesenska techniku GPS monitoringu, jehož intenzita se měla odvíjet od nebezpečí útěku a recidivy odsouzeného a vhodnosti, kdy mohl být uložen jednak za účelem sledování přítomnosti a nepřítomnosti odsouzeného v obydlí, jednak za účelem sledování jeho pohybu. Monitorovací technika tedy v případě pouhého sledování přítomnosti a nepřítomnosti odsouzeného v obydlí nebyla zvolena příliš vhodně, což se ukázalo i v praxi, kdy GPS monitoring byl často ukládán v podobě omezení zóny pobytu výhradně na obydlí odsouzeného, a kdy by tudíž postačoval radiofrekvenční monitoring.¹⁸

Technické zajištění elektronického monitoringu měla na starosti soukromá společnost ADT Total Walter, jež nakoupila monitorovací zařízení od společnosti Elmotech a za pomoci počítačové techniky zabezpečila zpracování a předávání technických dat přes telefonní centrálu, přes níž věznicím přicházely zprávy o případech porušení. Psychosociální podporu (včetně ověření vhodnosti odsouzeného a sestavení programu výkonu) poskytovali odsouzeným vykonávajícím elektronicky monitorované domácí vězení pracovníci další soukromé společnosti – Neustart Elektronische Aufsicht,¹⁹ kdežto odsouzeným, jimž bylo pouze povoleno monitorované opuštění věznice během dne kvůli práci, poskytovala tuto podporu sociální služba příslušné věznice.²⁰

¹⁷ Pokud se předpokládalo, že délka propuštění na svobodu v rámci přípravy na konečné propuštění nebo délka doby opuštění věznice za prací přesáhne čtyři týdny, bylo rovněž zapotřebí souhlasu státního zastupitelství jako příslušného orgánu dle § 2 odst. 3 EASStVollzG.

¹⁸ Srov. Wößner, G., Schwedler, A., 2013, op. cit., s. 143.

¹⁹ Jedná se o dceřinou společnost spolku Neustart, jenž plní roli probační služby v Rakousku a jehož další dceřiná společnost s názvem Neustart působí v Bádensko-Württembersku jako probační služba.

²⁰ Viz Justizministerium Baden-Württemberg, 2010, op. cit.; Hermann, W., Waidhofer, K. *Neustart Elektronische Aufsicht gGmbH in Baden-Württemberg* [online]. Neustart, 12. 8. 2010 [cit. 17. 11. 2013]. Dostupné z: <http://www.neustart.org/de/>

Následky porušení podmínek výkonu byly v Bádensko-Württembersku obdobné jako v Hesensku (např. varování, úprava doby volného času mimo obydlí, ukončení výkonu domácího vězení za současného převedení do věznice), avšak nerozhodoval o nich soud, nýbrž ředitel věznice, který měl dle § 8 odst. 2 EASStVollzG volnější úvahu pro aplikaci mírnějších reakcí než ukončení výkonu (pokud to považoval za dostačující). Zákon navíc upravoval možnost vzdání se výkonu trestu ve formě domácího vězení samotným odsouzeným.

Dosavadní výsledky výzkumu nasvědčují tomu, že byly uzákoněny příliš přísné podmínky uložení monitorovaného domácího vězení, které omezily okruh vhodných osob na osoby s pozitivní sociální situací, nízkou potřebou resocializace a představující nízké riziko pro společnost. Přísné podmínky zapříčinily celkový nízký počet účastníků v pokusné skupině a znemožnily i praktické využití domácího vězení ve formě výkonu náhradního trestu odnětí svobody, neboť kdo nezaplátí peněžitý trest, nemá obvykle ani práci nebo vhodné obydlí. Při zkoumání psychologických změn jako ukazatelů resocializace pak nebyly mezi pokusnou (ve formě přípravy na propuštění) a kontrolní skupinou zjištěny žádné významné rozdíly. Nadpoloviční většina odborníků z řad věznic, státních zastupitelství a poskytovatelů sociálního poradenství zaujala kritický postoj vůči EM bez domácího vězení a vůči monitorovanému domácímu vězení ve formě výkonu náhradního TOS. Autoři vzhledem k dosavadním zjištěním poukázali na nebezpečí zavedení elektronického monitoringu v důsledku jeho domnělé pokrokovosti nežli skutečné nutnosti.²¹

4. Závěr

V Hesensku a Bádensko-Württembersku byly po dobu dvou let resp. roku a půl testovány naprosto odlišné formy elektronicky monitorovaného domácího vězení – v Hesensku jako probační povinnost, jež má odsouzeného naučit disciplíně a vedení strukturovaného života, a opatření při odkladu výkonu vazby, v Bádensko-Württembersku převážně jako tzv. backdoor variantu v rámci přípravy na propuštění z výkonu TOS (vzhledem k nedostatku odsouzených, kteří by v něm mohli vykonat náhradní trest odnětí svobody). Řada podmínek jeho uložení a výkonu byla velmi podobná, avšak Bádensko-Württembersko stanovilo mnohem přísnější podmínky uložení a odsouzenému navíc při odpadnutí některé z nich hrozilo zrušení domácího vě-

[_files/pdf/report/Neustart_Report_Mantelteil_2010_2011_Bildschirmversion.pdf?q=aufsicht](#); Wößner, G., Schwedler, A., 2013, op. cit., s. 133–134.

²¹ Viz tamtéž, s. 140–144.

zení. Kromě toho zbytečně zvolilo dražší monitorovací technologii (GPS).

Vědecky zkoumané testování domácího vězení s EM mělo v Hesensku navzdory zjištěným rizikům takový úspěch a bylo pozitivně přijato většinou subjektů podílejících se na jeho aplikaci, že je dnes využíváno na celém jeho území (převážně jako probační povinnost), a oblast jeho použití byla dokonce rozšířena. Naproti tomu modelový projekt v Bádensko-Württembersku nedosáhl očekávaných výsledků, a od jeho celoplošného zavedení bylo proto upuštěno. Ze zkušeností těchto německých zemí lze dovodit, že je důležité nejprve stanovit účel, který má domácí vězení plnit, a teprve poté zvolit vhodnou formu jeho využití, která zajistí plnění zvoleného účelu, a v souladu s tím stanovit podmínky jeho uložení a výkonu. Jinak by se mohlo minout účinkem podobně jako v Bádensko-Württembersku. Dalším nezbytným prvkem procesu jeho implementace, vedoucím k (efektivnímu) využití domácího vězení, je působení na mínění subjektů, kteří mají vliv na jeho uložení a výkon.

Summary

This paper deals with pilot testing of electronically monitored house arrest in two German states, in Hessen (2000-2002) and Baden-Württemberg (2010-2012), which accompanied the scientific research of the Max-Planck-Institute. In these states is instead of the term house arrest more often used the term electronic monitoring or electronic bracelet, which can comprise both the control mechanism and the house arrest, or just the control mechanism (without the house arrest).

The paper focuses on differences in tested forms of house arrest and examines the similarities and differences in conditions of imposition and execution of house arrest with electronic monitoring in both states. The paper also emphasizes several problems or risks, which these states faced according to the research results. In the case of Baden-Württemberg the rather negative research results and the failure to accomplish desired goals influenced the decision of the government not to implement the electronically monitored house arrest any further. While in Hessen the positively presented research results and favourable attitude of the participating authorities resulted in ongoing implementation of the house arrest with electronic monitoring and expansion of the areas (or forms) of its application.